

[Kofod-Svendsen]

de i Folketinget. Der var et enkelt minus i mandags, som fru Mimi Jakobsen også gjorde opmærksom på, og den hetz mod skatteministeren står vi helt uforstående over for, men jeg håber, at det var en enlig svale. Jeg håber, at den samarbøjningslinje, der har resulteret i en række brede forlig f.eks. på uddannelsesområdet og beskæftigelsesområdet, som er med til at sætte flere i arbejde, må fortsætte, sådan at Folketinget kan træffe nogle langsigtede beslutninger og ikke blot lave hovsaløsninger, som rækker den næste uge eller den næste måned, at vi virkelig kan lave noget langsigtet for de kommende år, så vi kan få løst strukturproblemerne og få de mange ledige i arbejde og begynde at betale vores gæld til udlandet tilbage.

På miljøområdet vil jeg gerne opfordre regeringen til i højere grad at lade sig inspirere af Brundtlandrapporten. Her understreger man muligheden for en ny æra med økonomisk vækst, som der jo ikke mindst er brug for i den tredje verden, men en vækst, som må bygge på forholdsregler, der kan opretholde og udvide det miljømæssige ressourcegrundlag. Kommissionens fremtidshåb er betinget af en øjeblikkelig og målbevidst politisk indsats for at styrke miljøressourcerne, så man sikrer både bæredygtige fremskridt for menneskeheden og dens overlevelse. Jeg mener, Brundtlandrapporten anviser en vej, som vi skal gå, og jeg vil opfordre regeringen til at være mere kvik til at gå den vej.

I næste folketingsssamling skal vi behandle et overordentlig fundamentalt etisk spørgsmål: Skal det være legitimt at drive forskning på befrugtede menneskelige æg og fostre? Vi udkød i denne folketingsssamling revisionen af etiklovgivningen. Vi vil fra Kristeligt Folkepartis side meget stærkt opfordre regeringen til at studere de meget vægtige indlæg, der er kommet fra mindretallet i Det Etske Råd – et meget stort mindretal – hvor man fastslår og fastholder respekten for det menneskelige liv fra befrugtningsojeblikket, så man ikke skaber menneskeligt liv for at forske på det på forskellig måde og så lade det gå til grunde. Det er grundlæggende etiske betragtninger. Jeg vil opfordre regeringen, når vi skal arbejde med lovforslaget, til at lade sig inspirere af det store mindretal, som er fremkommet med de synspunkter.

Jeg mener heller ikke, som flere andre talere har været inde på, at vi kan holde en afslut-

ningsdebat uden at glæde os over det nye revolutionsår. Andre har nævnt sammenligningen 1789 og 1989, og jeg er helt enig i den sammenligning.

Erfaringerne fra Østlandene har jo endegyldigt vist, at kommunistiske diktaturer fører til ufrihed, de fører til ulighed, og de fører til fattigdom og ødelæggelse af naturen. Derfor har det været en fantastisk glæde at se diktaturerne i Øst falde som dominobrikker. Men samtidig står vi spørgende, tøvende, for hvordan vil udviklingen blive, og hvilke bidrag kan vi yde? Jeg er overbevist om, at vi med den demokratiske tradition, som vi har i Danmark, ja, i hele Norden, har en forpligtelse, og jeg vil opfordre regeringen til virkelig at gå aktivt ind og knytte kontakter, og at vi også gør det som enkeltpartier. Vi må virkelig være med til at formidle de frihedsrettigheder, som vi let glemmer herhjemme at vi har nydt glæde af, så de kan få lov at bygge samfund op præget af de samme grundholdninger, som vi har haft som privilegium i mange år og fortsat ønsker at bygge vort samfund på.

Ingen ved, hvordan det f.eks. vil gå i Sovjet, men valget af Boris Jeltsin til præsident for den russiske republik giver måske et fingerpeg.

Fra Folketinget må vi fortsat give vores uforbeholdne støtte til Estlands, Letlands og Litauens bestræbelser på at blive uafhængige af Sovjetunionen.

Det europæiske opbrud kræver en klar og aktiv dansk stillingtagen. Det mener jeg også gælder udviklingen i Tysklandsspørgsmålet. Uanset historisk betingede bekymringer kan vi naturligvis ikke nægte tyskerne den ret til selvbestemmelse, som vi kæmper for i alle andre sammenhænge. Den tyske genforening vil indtræde under alle omstændigheder. For Danmark er det vigtigt, at processen foregår med den rigtige planlægning og tilpasning, at de to tyske staters nuværende grænser også bliver et forenet Tysklands grænser, og at genforeningen sker i en bred europæisk sammenhæng med et udbygget samarbejde i EF og et fortsat nordamerikansk engagement i Europas sikkerhed.

På det sikkerhedspolitiske område skal vi støtte alle muligheder for fremskridt inden for den europæiske sikkerheds- og samarbejdskonference, ligesom vi skal støtte hurtige aftaler om betydelige og balancerede kernevåben-